

Obrtniški Glasnik

Glasiilo Zavoda za pospeševanje obrti Zbornice za TOI v Ljubljani

Naročnina znaša za vse leto 25 Din, za pol leta 13 Din, za četrt leta 7 Din. — Plača in toži se v Ljubljani. — Inserati po dogovoru. — Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Beethovnova ulica (Zbornica za TOI).

III. leto.

Ljubljana, dne 28. januarja 1932.

Štev. 4.

Konferenca v Brodu

Prejšnjo nedeljo se je vršila konferenca v Brodu, ki naj bi bila konferenca vseh obrtniških organizacij cele države. Toda ta konferenca, kakor je bila sklicana, niti iz daleka ne predstavlja vsega obrtnišva v Jugoslaviji, saj je bilo v Brodu samo 117 zborovalcev, torej komaj toliko, kot jih večkrat vidimo na zborovanjih naših manjših društev. Tako slabo obiskano zborovanje pač ne more predstavljati kake manifestacije celokupnega jugoslovanskega obrtnišva. Sklicatelji so ignorirali vse one obrtniške organizacije, ki ne trobijo v isti rog kot oni. Tako so sklicatelji pokazali na eni strani svojo pristranost, na drugi strani pa bojazen pred res pravim in nepotvorjenim obrtniškim zborovanjem. Lahko je potem dobiti večino, če se skljuje poedinice, o katerih se že v naprej ve, da so istega mišljenja.

Koga niso povabili?

Opozoriti moramo naše obrtništvo, da ni bila v Brod povabljen niti Zveza obrtnih zadrug v Mariboru, niti Zveza obrtnih društev za Dravsko banovino v Celju, niti Zveza obrtnih zadrug v Ljubljani. Tudi nam ni znano, da bi bila povabljen vsaj katera naših obrtnih zadrug, ki jih je v Sloveniji okrog 180. Poedinci, ki so jih vabili gospodje prireditelji osebno, niso predstavljali torej volje slovenskega obrtnišva, ampak so lahko govorili samo v svojem imenu. Oni tudi niso bili poslani na podlagi sklepa občnih zborov zadrug, katerim kot člani pripadajo. Pač pa smo videli med »predstavniki« veliko število takih gospodov, ki sede v upravnem svetu Znanstvene banke in ki kot taki vlečejo visoke tantijeme ter torej lahko posejajo taka zborovanja. Revni slovenski — zlasti podeželski — obrtnik pa si tega ne more privoščiti, ker delo njegovih rok mu daje danes premajhen zaslužek. Najbolj zanimivo in poučno pa je, da so zborovalci v Brodu pooblastili g. Stojanovića, da naj zastopa v Beogradu vse. S tem je tudi vse povedano.

Kaj hoče g. Stojanović?

G. Stojanović je velik gospod, kajti on je predsednik Znanstvene banke in Znanstvene komore v Beogradu. Ravno on je bil tisti, ki je na zadnji konferenci v Brodu hotel doseči centralizacijo obrtniških zbornic in obrtniškega zavarovanja v Beogradu, kar

je dišalo bolj njemu in še nekaterim gospodom, ne pa obrtništvu v ostalih pokrajinah države. G. Stojanović brani svojo ločeno zbornico, ki je edina v cel državi in kateri bi se morale ukloniti vse druge zbornice v Jugoslaviji. In vendar nepristranski beograjski gospodarski krogi sami priznavajo, da Znanstvena komora v Beogradu za obrtniški stan ni niti iz daleka tega storila, kar so storile skupne zbornice, zlasti naša ljubljanska. G. Stojanović in tovariši vidi menda delo in napredek obrtnega stanu samo v prirejanju takih zborovanj, kjer je vodstvo umetno ustvarilo večino s tem, da je povabilo samo svoje ozke pristaše. Že v Varaždinu se je g. Stojanović izjavil, da je treba samo o tem vprašanju govoriti. In vendar je jasno kot na dlani, da ima obrtništvo še dovolj drugih skrbi v današnjih težkih časih, ko komaj zasluži svoj kruh. Zalostno je tudi, da se med Slovenci dobe poedinci, ki nasedajo takim geslom. Toda eno povemo! Časi so minuli, da bi en človek — pa magari je to kdorkoli — vrnil svoje mišljenje vsem drugim, kakor da oni ne znajo s svojo glavo misliti.

Proč s praznimi besedami!

Naše slovensko obrtništvo je dovolj zrelo in se ne bo dalo zavesti od lepih, a praznih besed in gesel. Ono noče ločenih zbornic, ker noče več stroškov in manj dela, ampak hoče skupne zbornice, ker hoče manj stroškov, a več dela. To je izjavil tudi odlični slovenski obrtnik g. Iglič, ki je v resnih in možatih besedah povedal resnico v obraz vsem 112 zborovalcem. Prav je to in ponosni smo, da imamo take moše med našimi slovenskimi obrtniki, ki se nikoli ne ustrašijo povedati resnice. Tudi zastopniki iz Novega Sada so se izjavili za skupne zbornice, a znano je, da je cela Crna gora in Južna Srbija isto tako za skupne zbornice, ravno tako Split, Dubrovnik, Hrvatsko Primorje in drugi kraji. Zborovanje v Brodu za nas ni merodajno, to pa ne samo radi tega, ker na njem ni govorilo zakonito predstavništvo našega obrtnišva, ampak tudi zato, ker za odločitev o vprašanju zbornic po obrtnem zakonu ni pozvano tako zborovanje kot v Brodu, temveč so upravičene za to edino naše legalne obrtniške organizacije. In dokler smo v urejeni državi, velja za nas samo to, kar določa zakon in po zakonu izražena volja obrtnišva, ne pa tako narejena zborovanja, kakor je bilo v Brodu.

Težkoče pekovskega obrta

Občna zbornica Zadruga pekov v Celju in Mariboru zahtevata revizijo krušnih cen. Izjava za skupne zbornice.

V nedeljo 17. t. m. se je vršil v Celju občni zbor tamošnje zadruga pekov, ki obsega Savinjsko dolino, Posavje in šmarski okoliš. Zboru je predsedoval zadrugi načelnik g. Kirbiš. Navzočih je bilo preko 60 članov iz vseh krajev zadrugnega okoliša. Došli so tudi zastopnik banske uprave načelnik g. Založnik, za Zbornico TOI zbornični član g. Golčar in tajnik dr. Jos. Pretnar, Zvezo pekovskih zadrug in Zadrugo pekov v Ljubljani je zastopal gosp. Bizjak, Zadrugo pekov v Mariboru pa načelnik g. Horvat in delegata gg. Koren in Šober. Navzoč je bil tudi banski svetnik g. Krulej. Iz poročila načelnika g. Kirbiša in tajnika g. Streiniga je razvidno, da ima zadruga 127 članov, 106 pomočnikov in 102 vajenca. Pokrenila je med letom številne akcije za razbremenitev pekovske stroke in za izboljšanje gospodarskega položaja

svojih članov. Poročilo omenja osobito živahno sodelovanje z Zbornico TOI in intervencije pri oblastvih, da bi se pravično popravile cene kruhu. Omenja nadalje tudi sodno preganjanje pekov, ki je tudi oproščenim povzročilo mnogo skrbi in nepotrebnih stroškov. Po obširni debati v kateri so posegli navzoči delegati, se je sprejela resolucija, da se naprosi banska uprava, naj sestavi za določitev krušnih cen poseben strokovni odbor, v katerega se imajo pritegniti tudi zastopniki pekov in zbornice TOI, da morejo obrazložiti svoje zahteve, osobito opozoriti na režijske izdatke, ki jih imajo pri peki kruha.

Zivahna je bila debata glede sistema zbornic. Ugotovilo se je, da je skupna Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani upravičene pekovske zahteve in težnje krepko podprla. Osobito je po-

Vsem pekovskim obrtnikom!

Pekovska obrt v naši banovini se nahaja dandanes v težavnem položaju. Pekovski obrtniki so izpostavljeni napadom od vseh strani, branijo se pa le z veliko težavo, ker nimajo svojega lastnega glasila, kakor ga imajo mnogo številnejši njihovi stanovski tovariši n. pr. v Nemčiji.

Na drugi strani pa tudi pekovska obrt napreduje kakor vsaka druga in če kje, velja zlasti za obrtnike rek: Kdor ne napreduje — nazaduje! Kemija živil, zlasti pa izdelkov iz moke in sploh vsa tehnika, ki jo mora poznati vsak pekovski obrtnik, napredujeta od dne do dne bolj, pri nas pa izvemo razmeroma le malo o

vsem tem, ali pa zelo pozno. To pa je velika škoda.

Zato pa vabimo vse pekovske obrtnike, da se pridružijo krogu okoli »Obrtniškega glasnika«. »Obrtniški glasnik« se bo trudil, da bo po svoji dolžnosti zastopal i stanovske koristi pekovskih obrtnikov seznanjal pa jih bo tudi s strokovnim (tehničkim) napredkom te obrti. Ravno tako bo drage volje objavljaj tudi vse objave zadrug, čim mu bodo doposlane.

Pozivamo, torej vse pekovske obrtnike prav prijateljsko, naj se oklenejo »Obrtniškega glasnika« v svojo lastno in splošno korist. Uredništvo.

udariti dejstvo, da se je zbornica posrečilo izposlovati znižanje pridobinskega davka za peke od 10 na 6%, kar znači veliko razbremenitev. Nasprotno pa se je ugotovilo, da je eden glavnih zagovornikov ločenih zbornic v državi, bivši zbornični predsednik Arko iz Zagreba s svojimi napadi na pekovsko obrt dokazal, kako skrbe za pekovsko obrtništvo zagovorniki ločenih zbornic. Zbor je soglasno zaključil, naj bodo zbornice skupne s samostojnim obrtnim odsekom.

Enako lepo in številno obiskano zborovanje pekovskih mojstrov je predstavljajal občni zbor Pekovske zadruga v Mariboru, ki se je vršil v sredo 20. t. m. v Mariboru in katerega so se udeležili, razen velikega števila članov iz vsega mariborskega okoliša tudi zastopnik banske uprave zadrugi nadzornik g. Založnik, zastopnik Zbornice TOI banski svetnik g. Jakob Zadravec iz Središča in tajnik dr. Pretnar. Zboru je predsedoval agilni načelnik g. Hrovat, ki je podal pregledno poročilo o intenzivnem delovanju zadruga v prošlem letu. Težkoče pekovskih mojstrov mariborskega okoliša so enake kakor v drugih krajih Dravske banovine in zadruga je morala napraviti nešteto intervencij ter se težko boriti, da bi izboljšala gospodarski položaj svojih članov. Ako ni mogla izboriti vseh uspehov, kakor je hotela, je krivda na nepremostljivih ovirah in težkočah, na katere je naletela, osobito pa v nepopustljivosti oblasti, ki niso hotela upoštevati pri določanju krušnih cen kalkulacij, kakor so jih predložile pekovske organizacije.

Zbornični član in banski svetnik gospod Jakob Zadravec je v imenu zbornice pozdravil zbor ter omenjal intenzivno delo in brigo zbornice za obrtništvo sploh, osobito pa za pekovsko stroko. Poročal je o svoji intervenciji pri banski upravi ter dal zagotovilo, da bo zbornica po svojih močeh podpirala upravičene zahteve pekovske obrti.

Pri volitvah je bil soglasno izvoljen za načelnika doseđani načelnik g. Horvat in za podnačelnika g. Šober. Za častnega predsednika je bil izvoljen zaslužni član zadruga in bivši načelnik g. Alojzij Kovačič, pekovski mojster iz Maribora. Vršile so se tudi volitve odbora in izpraševalne komisije.

Glede krušnih cen je bila sprejeta enaka resolucija za sestavo strokovne komisije pri banski upravi, kakor jo je sprjela celjska zadruga.

Zadruga je zavzela tudi stališče glede sistema zbornic. Po obširni debati, v kateri so bili govorniki, ki so pojasnili sistem in delo ločenih zbornic, se je občni zbor izrekel soglasno za skupne zbornice z avtonomnim obrtnim odsekom.

Oba zbornica sta pokazala, da je stiska pekovskega obrta velika. Minuli so časi, ko se je moglo reči, da ima pekovski obrt zlato dno. Težkim davčnim bremenom in visokim socialnim dajatvam so se pridružile visoke režijske, ki so jih osobito podražile investicije za modernizacijo obrata in predpisi socialno-političnega vprašanja glede delavstva. Določene so od strani ob-

lastva cene kruhu, katerih se peki morajo držati. Pekovsko obrtništvo pa pri teh cenah ne more več izhajati, ker ne krijejo kaj šele da bi nudile peku primeren zaslužek. Osobito obupen je položaj malega peka, posebno še podeželskega, ki se mora boriti s hudo konkurenco nepoklicne peke domačega kruha, ki sam speče komaj 20 do 80 kg na dan in ne zasluži niti 10 Din čistega. Od česa naj tak pek živi, s čim naj plačuje davke itd? Ni zato čudno, da so primeri insolvent v pekovski stroki vedno bolj pogosti in da bo ta gospodarski pojav imel težke posledice ne samo za peke, temveč tudi za druge gospodarske panoge. Treba je poudariti, da vsled tega trpi tudi pekovsko delavstvo, ki je že svojčas javno pozivalo, naj se pekovskega obrtnika ne prikrajša tako, da ne more več izhajati, ker se s tem jemlje kruh tudi delavstvu.

Uverjeni smo, da bodo merodajna oblastva uvidela težak položaj pekovskega obrta in da bodo ustregla pravičnim zahtevam pekovskih mojstrov. Nikakor namreč ne moremo razumeti, zakaj se pekovskemu obrtniku v Dravski banovini diktirajo nižje cene kakor v Zagrebu ali v Beogradu, kjer je radi manjših transportnih stroškov cena moki nižja in so nižji tudi režijski stroški. Kljub temu se dovoljuje zagrebškimi pekomi in pekomi v Beogradu za kg belega kruha cena Din 4:50, pekomi v Dravski banovini pa samo Din 4:40. Ta cena je tem nevdržnejša, ker naši peki pečejo priznana boljše kruh, kakor pa v drugih banovinah.

Končno je treba še pripomniti, da bi bilo za pocenitev kruha umestno, da se znižajo proizvodni stroški. Tu imamo osobito v mislih stroške za kvas, o katerem so pekovski obrtniki predložili dovolj dokumentirane dokaze, kako pretirane dobičke imajo tvornice kvasa na škodo peka in konsumenta.

Pekovskemu obrtu je treba pomagati iz obupnega položaja. Na vsak način pa je potrebno, da se cene kruhu pravično preuredi, z upoštevanjem režij in proizvodnih stroškov za peko.

Redni letni občni zbor zadruga urarjev, zlatarjev, optikov, graverjev in pasarjev, za bivšo ljubljansko oblast v Ljubljani

se vrši v nedeljo 31. januarja 1932. ob pol 14. uri v restavraciji »Zvezdec« na Kongresnem trgu v Ljubljani.

Dnevni red: 1. Nagovor načelnika, 2. čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora, 3. poročilo tajnika, 4. poročilo blagajnika, 5. poročilo računskih preglednikov, 6. odobritev proračuna in določitev zadrugne doklade za l. 1932, 7. odločitev za skupno ali za ločeno zbornico, 8. poročilo o novem obrtnem zakonu, 9. raznoterosti.

Za ljubljanske člane (Vič, Moste, Šiška) je udeležba obvezna, sicer globa do 100 dinarjev, če ne bo tehtnega opravičila.

Naše obrtniške organizacije se izjavljajo za skupne zbornice

Različni gospodje, ki so predstavniki agitacije za ločene zbornice, širijo v nekem svojem glasilu, da je večina slovenskega obrtništva za ločene zbornice. Ti gospodje se izdajajo tudi za predstavnike našega obrtništva in to celo na zborih, ki jih prireja obrtništvo izven Dravske banovine, odnosno pred oblastvi in predstavniki vlade.

Kako malo odgovarjajo njihove trditve resnici in kako malo so ti gospodje upravičeni nastopati v imenu našega obrtništva, kažejo dejstva, osebno pa občni zbori naših korporacij, ki so po obrtnem zakonu edine predstavnice obrtništva in edine upravljenice, da odločajo in podajajo svoje mnenje glede vprašanja zbornice. Ze v zadnjih številkah našega lista smo navedli, kateri zbori so se izjavili dosedaj za skupne zbornice. V preteklem tednu so se vršili novi zbori obrtnih zadrug in sicer sledeči:

Čevljarska obrtna zadruga v Trziču, Obrtna zadruga pekov v Celju, Obrtna zadruga pekov v Mariboru, Obrtna zadruga krojačev v Celju, Zadruga rokodelskih obrtnikov v Železnikih,

Zadruga prevoznških obrtov v Mariboru,

Skupna obrtna zadruga v Domžalah, Strokovna zadruga čevljarjev v Radovljici,

Strokovna zadruga čevljarskih mojstrov v Turnišču.

Kljub temu, da se Zbornica za TOI v Ljubljani na povabilo ni mogla odzvati in udeležiti vseh teh zborov, ter ni imela prilike, da bi na vseh zborih mogla odgovarjati na razne neupravičene in tudi neresnične trditve propagatorjev ločenih zbornic, so se vendarle

vse te zadruge brez vsakega pritiska in ob svobodni besedi tudi zastopnikov ločenih zbornic

izjavile za skupne zbornice z avtonomnim obrtnim odsekom.

Danes lahko ugotovimo, da se je tekom dobrega meseca izjavilo že 26 obrtnih zadrug o sistemu zbornic na svojih občnih zborih in da se je od teh zadrug ena edina zadruga (Dravograd), ki šteje samo nekaj nad 50 članov, izjavila za ločene zbornice, dočim se je vseh 25 ostalih obrtnih zadrug izreklo za skupne zbornice.

Iz tega je razvidno, da se ni izrekel za skupne zbornice samo obrtni odsek Zbornice TOI, temveč tudi naše obrtne zadruge, ki so edine poklicane na svojih občnih zborih odločati poleg zborničnega obrtnega odseka o vprašanju zbornic. To so dejstva in preko teh dejstev ne morejo ničesar razne trditve in zavijanja gotovih ljudi, ki nam razbijajo našo enotno gospodarsko fronto v Dravski banovini.

Končno še pripominjamo, da slovensko obrtništvo ni osamljeno, temveč se mu je pridružilo tudi obrtništvo hrvatskega Primorja, Vojvodine in Črne gore, a tudi gospodarski krogi Južne Srbije so se izrekli za skupne zbornice.

Obrtnik danes sam odloča in odločno zavrača očitke gotovih gospodov, ki propagirajo ločene zbornice ter sramote naše napredno obrtništvo z očitjanji, da ne misli po svoji glavi, temveč da je pod kuratelo gotovih gospodov-neobrnitkov.

Zato obrtniki odločno zavrnete tako sramotenje z odgovorom: Za skupne zbornice s samostojnim obrtniškim odsekom!

Poročilo o občnem zboru

obrtne zadruge skupine III v Ljutomeru, ki se je vršil 6. januarja ob pol 10. uri dopoldne v meščanski šoli v Ljutomeru po običajnem dnevnem redu.

Ob določen uri naznani načelnik Horvat, da je občni zbor po pravilih § 16 pravomočen, ter otvori s primernim pozdravom na navzoče člane in jim poda svoje poročilo. Spominja se umrlih pet članov v minulemu letu. Posebej omenja še dva slučaja, ki sta vredna posebnega obžalovanja. Ivan Lapornik, sodarski mojster v Ljutomeru, ki se je na občnem zboru 6. januarja l. 1931 še počutil čilega in zdravega je istega dne po občnem zboru ob 4. uri popoldne nenadoma umrl, zadet od srčne kapi. Drug tragičen slučaj se je dogodil, ko se je mladi mizarški mojster Ivan Boj v Noršincih ponesrečil. Padel je v vodnjak in utonil. Nadalje so preminuli še Krajnc Ig., lončar; Nedj Jakob, mizarški mojster in Kvas Martin, lončar.

Tajniško poročilo je podal g. Velnar Anton. Prečita zapisnik seje z dne 6. januarja 1931, ki so ga zborovalci soglasno odobrili.

Blagajniško poročilo poda g. Golobič. Poroča, da je zadruga imela v letu 1931 dohodkov Din 5.337-87 izdatkov pa „ 5.178-37 Ostanek . . . Din 159-50

Proračun za leto 1932 znaša: skupni redni izdatki Din 3.105- dohodki (predvideni) „ 3.325- Prebitek . . . Din 220-

V proračun je postavljen že dohodek letnih doklad članov; doklada je določena na Din 15- za člana.

Blagajno sta pregledala člana preglednika in predlagala občnemu zboru, da se blagajniku da pohvala za njegovo delovanje. Predlog je bil soglasno sprejet.

Ravno tako sta bila proračun in višina doklade za tekoče leto po kratki debati soglasno odobrena.

Načelnik nadalje poroča, da je zadruga pridobila del občine Štrigova, ki še pripada v sodni okraj Čakovce. Zaradi tega se bodo morala spremeniti zadruga pravila za sprejem obrtnikov iz tega okraja. Ker bi se pa v ta namen moral vršiti izredni občni zbor, je tovariš Cmrekar Ivan predlagal, da se pooblasti zadruga odbor, da izvrši eventualno spremembo po ob-

ljubljenih navodilih g. Založnika, zadruga inšpektorja. Predlog je bil soglasno sprejet in potrjen.

Pri slučajnostih so člani načeli tudi vprašanje skupnih ali ločenih zbornic.

Načelnik Horvat pojasni sedanje delovanje Zbornice TOI v Ljubljani v splošno korist male obrti; dvomi pa, da bi ločena zbornica mogla te koristi nuditi obrtništvu, ker bi vse doklade, katere bi bile tri do štrikrat večje, rabile samo za upravo.

Predlaga torej občnemu zboru, da potrdi sklep lanskega občnega zbora, na katerem je bilo to vprašanje rešeno v prid skupnih zbornic. Gospod Cmrekar predlaga, da se lanski sklep danes odobri in da s tem smatra današnji občni zbor vprašanje zbornic za definitivno rešeno. Načelnik še doda k gornjemu predlogu, da se naprosi gospoda ministra za trgovino in industrijo dr. Kramerja, da ukrene potrebno, da se od neodgovornih elementov prekine rovarjenje zoper najboljšo gospodarsko korporacijo, od katere imamo edino pričakovati vsestransko podporo.

Vsi predlogi so po stvarni debati bili soglasno sprejeti in odobreni.

Zadruga ima v začetku leta 1932 101 člana, kateri so razdeljeni: 47 mizarjev, 18 sodarjev, 15 lončarjev in pečarjev, 10 slikarjev in pleskarjev, 6 strugarjev, po 1 podobar, pozlatar, koritar, glavnikar in 1 knjigoveza.

S tem je bil dnevni red izčrpan, na kar je načelnik s primernim nagovorom na navzoče člane zaključil občni zbor ob pol 11. uri dopoldne.

Po občnem zboru pa je bil skupen sestanek obrtnih zadrug II., III. in IV. skupine v istih prostorih kot zaključek občnih zborov, na katerem je g. Založnik, zadruga nadzornik iz Maribora v skoro enournem govoru razjasnjeval novi obrtni zakon. Navzoči so z veliko pažnjo sledili njegovim izvajanjem, za katere je žel burno odobravanje.

Gospod Fr. Bureš, načelnik »Splošne zveze obrtnih zadrug« v Mariboru in član obrtnega odseka Zbornice TOI, je dal izčrpna pojasnila o delovanju zbornice, posebno v obrtnem odseku.

Pobjal je nasprotna mnenja v časopisih, da je obrtni odsek odvisen od trgovine in industrije, kar ne odgovarja resnici. Poudarja, da nobena ločena zbornica ne more imeti večje avtonomije kakor jo ima obrtni odsek v skupni zbornici za TOI v Ljubljani.

Govor g. Bureša je izzval veliko odobravanje navzočih, ki so se ponovno soglasno,

kakor prej pri posameznih občnih zborih, izrekli za skupne zbornice.

Ljutomersko obrtništvo pa kliče propagatorjem za ločene zbornice: nehajte z gonjo proti najboljši gospodarski instituciji kakor je naša zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, ter nas z nepotrebnimi agitacijami in sličnimi dopisi ne nadlegujte.

Pozivamo pa vse zadruge mariborske zveze, katere še bodo reševale zbornično vprašanje, da ponove sklepe, katere so po svojih delegatih oddale že dne 13. septembra 1931 v Ljutomeru. — Horvat.

Glas štajerskega obrtnika za skupne zbornice

Dne 3. t. m. se je vršil v Gomilskem redni občni zbor obrtne zadruge prostih obrti za Vrnski sodni okraj.

Med običajnimi točkami dnevnega reda je bila tudi točka o organizaciji zbornic. Da so zamogli zborovalci slišati obe strani, je bila povabljen Zbornica kakor tudi propagatorji za ločene zbornice. Zbornico je zastopal g. dr. Koce, skupino za ločene zbornice pa gg. Mihelčič, Pičman in še dva druga gospoda.

Pri razpravi o organizaciji zbornic se je kot prvi oglašil k besedi g. Mihelčič. Govoril je o vseh dobrih straneh samostojne obrtne zbornice, molčal pa o slabih. Kot njegov protigovornik je govoril gospod dr. Koce. Iz govora dr. Koceta so lahko vsi navzoči posneli, da je za naše razmere najbolj na mestu skupna zbornica. Res je, da ne moremo vsega hvaliti, kar je doslej storila skupna zbornica, moramo pri tem pa priznati, da tukaj ni merodajna le organizacija, ampak možje, ki sedijo v obrtnem odseku. Glavno orožje nasprotni strani je pač to, da trdi, da obrtniki ne dobimo tega, kar vplačamo, ne povedo pa tega, da bi pri ločenih zbornicah morali plačati še mnogo več, če bi hoteli, da bi dobili vsaj toliko kot dobimo pri sedanji organizaciji zbornic, kajti pri treh samostojnih zbornicah bi morali pač imeti tri samostojne aparate in to bi stalo skoraj trikrat toliko kot stane sedanja uprava. Da bi šel ta povizek iz obrtniškega žepa, si pač lahko vsakdo misli.

Zalostno je, da se je ta brezsmiselna borba pričela v najtežjih časih, ko bi bila dolžnost slehernega moža, da bi delal za skupnost, ker v teh resnih časih je le v skupnosti mogoča rešitev, nikakor pa ne v medsebojnem nasprotstvu.

Gospodom propagatorjem za ločene zbornice svetujemo, da se v bodoče ne podajajo več po kostanj v žerjavico; poprimejo naj se bolj pametnega dela, kjer bodo obrtništvo res lahko kaj koristili.

Elektrifikacija Dravske banovine in obrtništvo

Veliko delo elektrifikacije Dravske banovine napreduje in ni več daleč čas, ko bo znaten del Dravske banovine dobival električni tok ne samo od Fale in od elektrarn v Ljubljani in v njeni okolici, ampak tudi od elektrarn na Završnici in v Velenju.

Elektrifikacija naše dežele pa ne bo važna samo za zasebno gospodarstvo kmetov in za veliko industrijo, ampak tudi za obrtništvo.

Za obrtnike prihaja elektrika v poštev v dvojnem oziru: kot vir svetlobe in kot pogonska sila.

O pomenu kolikor mogoče svetlih delavnic nam gotovo ni treba pisati dolge in učene razprave — tega pomena se zavedajo dandanes gotovo že vsi obrtniki. Svetloba je zdravje, svetloba je pogoj dobrega, preciznega kvalitativnega dela in kaj pomeni dandanes kakovost (kvaliteta) dela, vemo vsi, kakor vemo tudi to, koliko obrtnikov in njihovih pomočnikov je že preredaj prišlo ob sposobnost za delo zaradi pretelnih delavnic.

V dobi stroja pa je za obrtnika tudi pogonska sila neprecenljive važnosti, zlasti v dobi malih strojev, ki jih poganja elektrika. Stroj je danes vsakemu obrtniku potreben, tudi če dela na roko, kajti tudi pri ročnem delu je še vedno vse polno pomožnih gibov in opravil, ki jih lahko opravlja stroj. Seveda pride elektrika kot pogonska sila za male obrtnike v poštev le, če je cena toka primerno nizka — cena bo pa morala biti nizka, ker je podjetje v javnih rokah, kjer ne odločujejo samo »profitarski« oziri, ampak tudi javna korist.

Še na nekaj bi radi opozorili obrtnike, zlasti mlajše. Danes je velik del krajev naše banovine od sveta še precej odrezan, tako da se mladim obrtnikom skoraj kar ne izplača naseliti se kje bolj daleč od železniške postaje. Električni tok pa bodo napeljali tudi tja, kjer doslej o ostalem svetu niso mnogo vedeli. Obrtnik bo torej imel možnost zaslužka tudi v bolj oddaljenih krajih, ker bo imel povsod ceneno pogonsko silo na razpolago. V takih krajih je pa ravno podjeten obrtnik kar poklican, da postane pionir napredka in kulture s svojim ustvarjajočim delom.

Razgreta ležišča

Ležišča pri strojih se kaj rada razgrejejo, tako da občutno trpi ves obrat. Najnavadnejši vzrok razgretja je mazanje s slabim in neprikladnim oljem, zlasti s pretankim oljem, ki ne jamči za dobro in stalno mažo. Tudi slabo očiščeno mazilo ni porabno, ampak napravi več škode kakor haska. Nekateri strojniki grede celo tako daleč, da rabijo v sili celo laneno ali makovo olje — to naredi včasih tudi po pomoti —, to pa ima za posledico neizogibno vnetje ležišč. Ravno tako mora biti cela naprava za dovajanje olja na ležišča brezhibna in jo je treba vedno nadzorovati.

Dostikrat se zgodi tudi to, da olje ni prikladno hitrosti, s katero stroj dela. Če stroj poženemo, da zvišamo in pospešimo produkcijski proces, moramo rabiti izdatnejše olje za mažo; kjer na to ne pazijo, tam mora priti do vnetja. Ravno tako ne smemo strojev preveč obremeniti. Tečaj zvišanega pritiska ne morejo vzdržati, olje se razteče in razleze, in maža je prekinjena. Tudi prekratki gonilni jermenji imajo za posledico isti nedostatek.

Pred vsem pa mora biti dober material, iz katerega so ležišča narejena. Mehak material ne vzdrži pritiska in se raztegne izven ležišča — ležišče se mora vneti. Material pa tudi ne sme biti pretrd. Ravno tako se ne smejo ploskve prenatanko dotikati druga druge, sicer za mažo ni prostora, da bi se primerno razlezla med dotikajočimi se ploskvami.

Če se ležišča vnamejo, pomni sledeče: Če gre za majhna ležišča, se jih da lahko ohladiti z izdatnejšo mažo. Če pa se je ležišče zato zelo vnelo, da že kovina z ležišča odteka ali pa se je ležišče že zvilo, je treba ležišče vzeti narazen in vse skupaj popraviti. Če pa se vname veliko ležišče, je treba najprej vijake popustiti. Če ležišče še ni načeto, pomaga še bogat dotok olja. Če pa je ležišče že načeto, pomaga včasih nekaj grafita pomešanega v mažo. Nikar pa ne hladi ležišč z mrzlo vodo, ker povzroči preneglo ohlajenje lahko razpoke itd. v notranji sestavi materiala.

Nakup zlatnikov in zlata

Narodna banka kupuje poleg predvojnega srebrnega denarja tudi vse vrste zlatnikov starih in novih izdaj.

En kilogram čistega zlata se odkupuje po 37.735 Din 85 par. Nadalje se plačujejo (prva številka pomeni promile zlata od skupne teže, ki služi za podlago za obracunavanje): dukati 985-11 mali 128 Din, veliki 512 Din, angleški funti 914-66 247 dinarjev, turške lire 914-66 Din 248, stari ruski imperijal 914-66 Din 225, avstrijsko-madžarske krone po 20 899 Din 229, napoleonondori po 20 899 Din 218-60, ruski rublji po 10 899 Din 290, ameriški dolarji po 10 899 Din 567, nemške marke po 20 898 Din 869, holandski goldinarji po 10 898-5 Din 227, danske krone po 10 898-5 Din 152, švedske krone po 10 898-5 Din 152, norveške krone po 10 898-5 Dn 152, šiling po 25 899 Din 199.

Vajeniške in pomočniške preizkušnje za druge krojačev in krojačev za sodna okraja Ribnica in Vel. Lašče. Podpisana zadruga naznanja, da se vrše vajeniške in pomočniške preizkušnje za krojaško in šiviljsko stroko dne 7. februarja 1932. Kje se bodo preizkušnje vršile, se bo udeležencem pravočasno naznanilo. Preizkušnje so praktične in teoretične. Prošnje, ki so koleka proste, je vlagati najkasneje do nedelje, dne 31. januarja 1932, pri zadrugnem načelniku v Ponikvah, ali pa pri zadrugnem podnačelniku v Gorenji vasi pri Ribnici. Vajenci in vajenke, ki so zaposleni pri zadrugnih članih in članicah in so prosti pred 30. junijem 1932., naj se teh preizkušenj udeležijo. Prošnje morajo biti lastno-ročno spisane. — Načelnost

Strokovni tečaj za luženje v Kamniku

V nedeljo, 17. januarja so v Kamniku zaključili dvodnevni tečaj za luženje v mizarjski stroki.

Zadruga stavbnih obratov št. 3 v Kamniku je prosila Zavod za pospeševanje obrti Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani, da priredi dvodnevni tečaj, v katerem bi se stvarno obravnavalo luženje. Zbornica za TOI je uvidela potrebo in uvaževala prošnjo ter priredila dvodnevni praktični tečaj, ki ga je vodil strokovni učitelj tehniške srednje šole v Ljubljani g. Adolf Dolak.

Zadruga stavbnih obrtov v Kamniku je povabila vse mojstre in pomočnike iz Kamnika in vsega sreza. Računali so z udeležbo 30 udeležencev, v dobri veri, da bodo z veseljem pozdravili inicijativo zadruge. Udeležencev je bilo le 16, povečini pomočnikov, ki so 16. t. m. ob 8. zjutraj napolnili mizarjsko delavnico gosp. Albina Justina, tajnika zadruge.

G. Dolak je strokovnjak prve vrste in so se vsi udeleženci s pravo in potrebno vne- mo zavzeli za pouk.

Vsak udeleženec je moral prinesiti s seboj z vodo brušene deščice raznega lesa v velikosti 10 x 20 cm in v debelini 6-8 cm (masivne ali furnirane). Po vrstah so bili potrebni trije komadi češnjevca, trije hrusevega, šest bukovega, pet jelševca, osem orhovega, 10 javorjevega, 10 smrekovega in 17 hrastovega lesa. Skupno torej 62 komadov deščic. Če se upošteva, da so morali na teh 62 deščicah v dveh dneh poizkusiti razna luženja v raznih barvah in da so morali luži sami pripraviti ter vso snov tudi teoretično obdelati, moramo priznati veliko voljo, ki jo imajo naši obrtniki, voljo, ki stremi po napredku.

Nadvse zanimivo je bilo luženje z amonijem in drugimi kemičnimi sredstvi. Tega načina luženja (udomačen izraz za luženje pri naših ljudeh »pajcanje«) se naši mizarji dosedaj niso posluževali, prav gotovo pa je, da so besede in praktični primeri predavatelja g. Dolaka padli na rodovitna tla.

Sklenili so, da prirede v kratkem zopet tečaj za politiranje. Za tem pa zopet in zopet...

Načelnik zadruge je g. Tomo Homar, ki si je zelo prizadeval, da je tečaj moralno tako dobro uspel. Treba je pomisliti, da niso imeli nikake podpore. Udeleženci, pomočniki so morali plačati po 25 Din, mojstri pa 50 Din. Vse to je bilo znatno premalo, da bi se krili stroški.

Razliko je krila Zbornica za TOI.

V soboto in nedeljo so delali v delavnici po osem ur. Udeležencem se je predavatelj zelo priljubil in so mu pripravili v »Čitalnici« zakusko v slovo.

Razveseljiv pojav v našem mestu in okolici je, da se obrtniki dobro zavedajo, da se je treba v svojem znanju vsestransko izpopolniti ter znanje prilagoditi duhu časa. Zato zaslužijo vse priznanje!

Blaž Zupanc — 50letnik

Dne 30. januarja obhaja v družbi s svojo ženo Antonijo in svojih ožjih obrtniških tovarišev g. Blaž Zupanc svoj 50-letni jubilej. Rojen je bil 30. januarja 1882 v občini okol. Celje. Po dovršitvi ljudske šole in 1. razreda meščanske šole se je izučil pri g. Volbenku Fodermayerju v Zalcu brivske in frizerske obrti. Po 6-letnem pomočnikovanju po svetu se je leta 1904 v Laškem etabliral. V svoječasno zagrizenem nemčurskem trgu je imel Zupanc kot slovenski obrtnik precej težko stališče. Udeleževal se je v narodnem, osobito obrtniškem gibanju. Leta 1909 je postal načelnik zadruge skupnih obrti, v kateri lastnosti deluje že 24 let. Leta 1912 je ustanovil

Zvezo južnoštajerskih obrtnih zadrug — sedaj Splošna zveza obrtnih zadrug v Mariboru — in njej je načeloval skozi 8 let. Leta 1918 je izdelal obširen spis za izvojnne se vrnivše in pomoč potrebujče obrtnike, za to in za uspešno delovanje v prid Rdečega križa je bil odlikovan s srebrnim zaslužnim križem za civilne zasluge. Leta 1917 je bil izvoljen za načelnika Trgovsko-obrtno kreditne zadruge v Celju, katero je povzdignil iz pasivnega instituta do močne in zdrave obrtniške kreditne institucije. Po prevratu je bil izvoljen za načelnika gasilnega društva v Laškem; tamkaj je upeljal slovensko poveljstvo in on je preskrbel društvu dragoceni prapor. Leta 1923 je ustanovil v Laškem obrtno društvo, kateremu še danes načeljuje. Pri okrajnem zastopu v Laškem je bil od leta 1909 do tega preosnovitve svetovnik. Istotako je soustanovitelj Sokola in njegov član. Pri okrajni hranilnici je član načelstva. Ravno tako je že tudi več let član mestnega občinskega zastopa. Pri društvu hišnih posestnikov in podružnici CMD je društveni tajnik. Istotako deluje kot odbornik pri olepševalnem društvu in pri pevskem društvu »Hum« itd.

Blaž Zupanc je eden onih naših obrtniških voditeljev, ki ga tudi največja razočaranja niso odvrgla od javnega in energičnega delovanja v prid obrtnega stanu. V ostri borbi pa je vedno znal najti tudi zlato srednjo pot, ki ga je dovela do lepih uspehov.

Želimo vrlemu jubilarntu kot javnemu delavcu, osobito pa obrtniškega voditelju in borecu še mnogo let, v prid obrtništvu, v srečo.

potrebno. Zato smo si pridobili pravico, da izdajamo v našem jeziku »Efficiency Magazine« s slovenskim imenom »Uspeh«.

Tale uvodnik je napisan v prvi številki »Slovenskega Efficiency Magazine«.

Oče »Efficiency« gibanja je sloviti gospodarstvenik Herbert N. Casson. Pozna ga skoro ves svet. Njegovi izvorni članki in praktični nasveti so priobčeni po raznih inozemskih dnevnikih.

Pri nas je še malo znan. Dobro pa ga poznajo bratje Čehi. Njegove knjige so razširjene povsod.

Herbert N. Casson se je rodil leta 1869. v majhni kanadski vasi. Bil je sin anglikanskega misijonarja in dobro vzgojen. Univerzo je dovršil v Torontu, glavnem mestu Kanade.

Napredoval je zelo hitro. Posvetil se je socializmu in se pečal s časnikarstvom. Komaj 24leten je že predaval o socialnem izboljšanju na slavni Harvard univerzi.

Leta 1900. je postal sotrudnik velikega dnevnika »New York World«. Strastno se je zavzemal za delavstvo, za znižanje delovnih ur, za sistematično izboljšanje delavskih organizacij in za zvišanje plač vsled dvignjene produkcije.

Svoje teorije je hotel izvesti tudi praktično. Potoval je po Združenih državah, Kanadi in tudi po Angleškem od tvornice do tvornice. Povsod je bil strokovni svetovalec. Pomagal je preosnavljati industrijske organizacije.

Leta 1906. je izdal svoje prvo večje delo »Roman jekla«. Zelo pomembno je bilo zanj srečanje s Harringtonom Emersonom, ki je bil med prvimi pionirji pri ustanovitvi gibanja »Efficiency« (»Uspeha«). Postal je njegov družabnik. Specializiral se je za povesti in članke iz trgovskega in finančnega življenja. Sodeloval je pri največjih in najpomembnejših podjetjih sveta, ki mu dolgujejo svoj uspeh.

V New Yorku je osnoval založništvo »H. K. Mac Can Company«, ki je že v drugem letu svojega obstoja izkazalo milijon dolarjev dobička.

Leta 1914. je obiskal Anglijo, domovino svojega očeta.

Vnela se je vojska. Ostal je na Angleškem, kjer je ustanovil »The Efficiency Magazine«. Ta trgovska revija izhaja danes v 90.000 izvodih in je prevedena v 5 tujih jezikov v veliki nakladi. Odslej bo izhajala tudi pri nas pod naslovom »Uspeh«, revija za trgovsko znanstvo.

Na Angleškem je imel neverjeten uspeh. Spisal je 69 knjig, ki se pečajo s trgovstvom. Povsod so našle priznanje. Ni pa slovel samo kot dober pisatelj. Tudi njegov govorniški talent je bil znan. Zaslovel je tako, da so mu za polurno predavanje na trgovskem kongresu ponudili ameriški podjetniki 1000 dolarjev (56.000 Din).

Zdaj živi v Londonu. Je bogat in uvaževan mož. Vedno se še trudi, da bi razširil svoje ogromno znanje v finančnih in trgovskih poslih. Mnogim trgovcem in industrijcem je zvest in nepogrešljiv prijatelj in svetovalec. Pa tudi mladim ljudem je vodnik. Povsod jim hoče pomagati, da bi uspeli.

Njegove knjige morajo biti na mizi vsakega izkušenega poslovnega in po napredku stremečega človeka, kajti Cassonove knjige prinašajo v hišo blaginjo.

Če se boste ravnali natančno po nasvetih in boste dosti vztrajali, boste svojo srečo hitro našli. Učimo se od mojstrov, ki so srečni. Tak mojster je Herbert N. Casson. Zato se pridružimo pokretu »Uspeha«, da tudi mi postanemo srečni. Knjiga stane Din 50.—, v platno vezana z zlatim tiskom pa Din 62.—. Naroča se pri upravi »uspeha«, Dalmatinova ul. 10/I.

Knjiga o železobetonu

(Dr. ing. Kasal Miroslav: Železobeton u teoriji i praksi. 565 strani, 8°.)

Pravkar je izšel zadnji zvezek navedene dela, tako da leži pred nami celotna knjiga, ki obravnava v zaokroženi obliki in izčrpnosti temeljitosti teorijo in praktično izvršitev železobetonskih konstrukcij. Glede teoretične podlage in obsežne temeljitosti moramo smatrati dr. Kasalovo knjigo kot popolnoma nov pojav na domačem strokovno-znanstvenem polju armiranega betona ter bi bila velika nevhvaležnost napram neumornemu avtorju kot profesorju tehnične fakultete v Ljubljani, ako bi prešli molče preko tega najnovejšega pojava. Že naslov knjige, ki je z oz. na čim širši krog interesentov vse naše države izdana v srbohrvatskem jeziku, pove za strokov-

njaka bistveni obseg; tega je avtor s srečno roko odredil tako, da se je izognil vsemu nepotrebnemu balastu, katerega vsebujejo v preobilni meri marsikateri tozadevne tuje knjige, ne da bi pri tem najmanj trpela temeljitost znanstvenega tolmačenja in njena praktična uporabljivost. Obširno se bavi z običnimi svojstvi cementa, betona, železa in železobetona, o vplivih raznih kemikalij na beton, o vplivu temperature in o trdnosti betona; za današnjo dobo železobetonskih zgradb je zelo pomemben odstavek o arhitektonsko-tehnološkem obdelovanju vidnih ploskev železobetonskih konstrukcij.

V nadaljnjem obravnava avtor teorijo dimenzioniranja stebrov, njih ekonomijo in tehnično-konstruktivno izvršitev. Do zadnjega praktično pomembnega detajla je izvedena teorija dimenzioniranja železobetonskih nosilcev raznih oblik, pri čemer pisatelj zelo rad pride na uporabo diagramov, izmed katerih so nekateri popolnoma novi in dosedaj neobjavljeni. Nazorno in po najnovejših principih je utemeljeno in izvedeno nekoliko težje poglavje o posebnih vložkih in stremenih, glede katerih so do nedavno vsled različnih predpisov in deljenih naziranj obstajale velike diference. Za praktika je brezdvomno najinteresantnejše poglavje o statiki in konstrukciji železobetonskih elementov, v katerem je avtor nanizal celo vrsto primerov iz prakse železobetonskih konstrukcij in ki jih obravnava t.ako s teoretičnega kakor s konstruktivnega stališča; nümerično izvedeni primeri za prosto ležeče, vpete, neprekinjene in križem armirane plošče ter za prosto ležeče, vpete, neprekinjene in okvirne nosilce nudijo projektantu bogat vir, v katerem najde najekonomičnejše in nove poti za dimenzioniranje tozadevnih najraznovrstnejših železobetonskih elementov. Osobite pozornje vreden je od avtorja zamišljen diagram za dimenzioniranje neprekinjenih plošč z neenakimi polji, s katerim je prihranjeno mnogo računskega in grafičnega posla.

Poglavje o ekscentričnem pritisku zaključuje lepo opremljeno knjigo, ki so ji ob koncu dodani v izveličku nemški predpisi za preračunavanje železobetonskih konstrukcij; ker so ti predpisi uveljavljeni tudi v naši državi, tedaj so tudi na osnovi njih izvedeni v knjigi vsi praktični primeri.

S to knjigo je kot strokovnjak splošno priznani avtor iznesel svoja dolgoletna izkustva v tej tehnični stroki, obogatil našo skromno domačo strokovno literaturo in napravil veliko uslugo vsem onim, ki študirajo in projektirajo železobetonske konstrukcije velikega ali majhnega obsega. Mirno lahko rečemo, da smemo dr. Kasalovo knjigo vzporediti z vsemi tovrstnimi vodilnimi nemškimi knjigami železobetonske stroke. Zato to delo ne bi smelo manjkati na mizi nobenega gradbenega inženjerja in tehnika, kajti vsak bo našel v njej dovolj gradiva, bodisi za prakso, kakor tudi za študij.

Za izvoznike lesa v Francijo in Alžir

Na podlagi sklepa gospodarsko-finančnega komiteta ministrov so določene od skupnega kontingenta lesa, ki se sme izvoziti v Francijo in Alžir v prvih treh mesecih tekočega leta za področje ljubljanske Zbornice za TOI naslednje količine:

1. v Francijo: 185 ton hrastovine, 185 ton bukovine in 368 ton jelovine;
2. v Alžir: 140 ton hrastovine, 140 ton bukovine in 845 ton jelovine.

Izvoz v Francijo in Alžir je dovoljen samo po predložitvi potrdila Zbornice za TOI, da gornje količine niso še izčrpane in da ni v tem oziru ovire za izvoz. Zbornica vabi vse izvoznike lesa, da ji v lastnem interesu nemudoma sporočijo količine lesa, ki jih nameravajo v mejah gornjega kontingenta izvoziti v prvem četrtletju v Francijo in Alžir. Izvozniki, ki so se v tem oziru morebiti že obvezali s sklepi, naj sporočijo to zbornici posebej. Gospod minister za gozde in rudnike je prosil g. finančnega ministra, da brzojavno obvesti vse carinarnice, da ne prevzamejo lesa v carinjenje in odpravo v Francijo in Alžir brez predpisanega potrdila pristojne zbornice, nakar opozarja zbornica vse interesente, da ne bi imeli radi tega nepotrebnih stroškov.

Čitajte in širite naš list!

Vaš cilj — vaš uspeh

Kje je človek, ki si ne želi uspeha? Uspeh je cilj, po katerem hrepeni naša natura. Umetnik polaga v umetnino vso svojo dušo, vse svoje hotenje po uspehu. Sportnik trenira svoje telo več let, da doseže svoj cilj. Lovec potrpežljivo zasleduje divjad toliko časa, da je njegov trud poplačan z uspehom. Spekulant postavi vse na eno kocko, samo da bi imel uspeh. Žena se lišpa zato, da doseže svoj namen pri možu, in celo otrok kaže pri svoji igri, da stremi za uspehom.

Vsak človek hrepeni po nečem. Eden hoče slavo, drugi moč, tretji ženo, četrti bogastvo in denar. Vsem tem žari močno, kakor solnce daleč tam na obzorju z zlatom zapisana beseda »Uspeh«.

Kdo more zameriti nam poslovnim ljudem, če je tudi v naši krvi eno samo hotenje, ena sama misel, eno samo hrepenenje, in to je »Uspeh«.

Uspeh je nagrada za delo, za voljo, za dolgo pričakovanje, za upanje, za našo inteligenco, za sposobnost in za našo pošte-

nost. Za uspeh se borimo dan za dnem, leto za letom, neprestano do konca našega življenja.

Med ljudstvom živi vera, da je uspeh odvisen od sreče. Kdor to verjame, je bedak in je vse življenje nesrečen.

Uspeh ima lahko vsak človek. Uspeh je matematična formula, ki se lahko natančno izračuna, če so znana posamezna pravila, na katerih stoni formula. Kdor o tem razmišlja, ta prav gotovo najde primeren ključ.

Tisti, ki imajo uspehe v življenju, so voditelji človeške družbe.

Naloga, ki jo ima gibanje »Efficiency«, je, da pokaže pot, kako je treba delati, da se doseže uspeh. To gibanje je nastalo najprej v Ameriki. Od tam se je preneslo na Angleško in v zadnjem času po vsej Evropi. »Efficiency« uči, kako se premagajo sedanje gospodarske težave.

Danes napreduje samo tisti, ki izrabi vse nove ideje v svoj prid. Današnji čas zahteva ljudi, ki hitro mislijo in hitro ukrepajo. Tudi nam Slovencem je to gibanje

FOTO-APARATE, očala, daljnogledetoplomere, ure in zlatino kupile najboljše pri strokovnjaku
Fr. P. ZAJEC
Izprašan OPTIK in URAR, LJUBLJANA
Stari trg 9 Ceniki brezplačno!

Izpremema v carinjenju lepenke

»Službene novine« prinašajo izpremembo v carinski tarifi glede carin na lepenko glasom tar. post. 442. Nadalje se popolnoma izpremeni klasifikacija lepenke na podlagi načina izdelave. Carinska postavka 442 se glasi sedaj tako-le:

442. Karton (lepenka) v teži nad 200 gramov na 1 m².

1. Nebarvana, nepremazana in nenatopljena v prirodni sivi, rjavi, beli ali rumeni barvi in prost karton iz tekstilnih materij a) v polah ročne izdelave maks. 20, minimalno 15 zlatih Din za 100 kg, b) v polah in omotih strojnega izdelka 25, oziroma 17.

2. Premazan ali natopljen s katranom, asfaltom, firnežem, oljem in podobnimi materijami. 25, oziroma 20.

3. V masi barvan, z ene ali obeh strani prevlečen s papirnim slojem, premazan z belo ali drugo barvo, lepenka izdelana iz beljene ali nebeljene celuloze v prirodni barvi ali p-barvan 35, oziroma 30.

4. Kožnat, vulkaniziran, valovit, plisirani, ubran in podlepljen z nepremazanim in nenatopljenim kartonom in slična 40, ozir. 30.

5. Lakiran, izdelan s prešanjem ali tiskanjem (desiniran), fotografsko ali slikarsko (bristolski), prevlečen s katerikoli vrsto papirja razen omenjene v točki 3. 50, ozir. 40.

Zamenjava drobiža

Na podlagi čl. 6 zakona o kovanju srebrnega drobiža po 10 in 20 dinarjev z dne 28. novembra 1931 je odredil finančni minister tole:

Davčne uprave morajo izvršiti zamenjavo kovinastega drobiža.

1. Kovinasti drobiž, ki se bo zamenjal, je:

a) ves niklasti drobiž kraljevine Srbije in Crne gore po 5 in 10 par, skovan do leta 1916;

b) drobiž iz kovine »gama« kraljevine SHS po 5 in 10 par, nakovan leta 1920;

c) drobiž bivše avstro-ogrške monarhije iz nikla po 10 in 20 vinarjev, drobiž iz pakfonga po 10 in 20 vinarjev in železni drobiž po 20 vinarjev.

Drugi drobiž, ki tu ni naštet, se ne bo zamenjal.

2. Ves gori navedeni drobiž se bo zamenjal po nominalni vrednosti, to je po vrednosti, ki je na novcu označena razen avstro-ogrskih železnih novcev po 20 vinarjev, ki se zamenjajo po 5 par za kos.

3. Zamenjava se bo vršila na vseh blagajnah davčnih uprav.

4. Za zamenjani drobiž se bodo v prvi

vrsti dajali 25 parski novci, če teh ne bo dovolj, pa 50 parski, novi po dinarju in 2 dinarja.

5. Drobiž, ki ga bo kdo prinesel v zamenjavo, bo moral biti zložen v zvitke po vrsti drobiža, na zvitkih pa mora biti označena vrednost vsebine.

Za večje količine morajo stranke prinesiti specifikacijo drobiža po vrstah in vrednosti z označbo celotne vsote, ki jo predlože v zameno.

6. Zamenjava drobiža se bo začela takoj in bo trajala do vštetelega 30. novembra 1932.

Po 30. novembru 1932 se zamenjava ne bo več vršila, nezamenjani kovinasti drobiž pa bo takrat prestat biti zakonito plačilno sredstvo.

Dobave

Prodaja konjskega gnoja se bo vršila potom ustmene licitacije dne 22. februarja t. l. pri Komandi Dravskega žandarmerijskega polka v Ljubljani, Rimska cesta 22. (Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, pogoji pa pri isti komandi.)

Vršile se bodo naslednje ofertalne licitacije: Dne 19. februarja t. l. pri Direkciji Pomorskega Saobračaja v Splitu glede dobave jeklenega materijala; dne 21. in 22. februarja t. l. pa glede dobave kovinskega materijala. — Dne 16. februarja t. l. pri Upravi policije v Sarajevu glede dobave 200 parov čevljev za policijsko stražo; pri Komandi Savske divizijske oblasti v Zagrebu pa glede dobave 25.000 m³ drv. — Dne 18. februarja t. l. pri Komandi osečke divizijske oblasti v Osijeku glede dobave 14.500 m³ drv. — Dne 19. februarja t. l. pri Direkciji državnih železnic v Subotici glede dobave ognjezasnega orodja. — Dne 20. februarja t. l. pri Dravski divizijski oblasti v Ljubljani glede dobave 20.700 m³ drv.

Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.

Oddaja zakupa buffeta na postaji Vareš se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 22. februarja t. l. pri Direkciji državnih železnic v Sarajevu. (Oglas in pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

Oddaja zakupa buffeta na postaji Zagreb-Sava se bo vršila potom ofertalne licitacije dne 20. februarja t. l. pri Direkciji državnih železnic v Zagrebu. (Oglas in pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

Direkcija drž. rudnika Senjski Rudnik sprejema do 1. februarja t. l. ponudbe glede dobave 10.000 kg karbida in 1000 kg štaufferjeve masti; do 15. februarja t. l. pa glede dobave 1 električnega aparata.

Direkcija drž. železarnice Vareš sprejema

do 3. februarja t. l. ponudbe glede dobave spiralnih svedrov, gonilnih jermenov in 10.000 komadov opeke.

Dne 12. februarja t. l. se bo vršila pri Direkciji pomorskega saobračaja v Splitu ofertalna licitacija glede dobave delov za bagerje; dne 13. februarja t. l. pa pri Direkciji državnih železnic v Sarajevu glede dobave železa. — (Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.)

Prodaja avtomobilov in njih delov se bo vršila potom licitacije dne 15. februarja t. l. pri Auto-Komandi II. armijske oblasti v Sarajevu. (Oglas in pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

Direkcija drž. rudnika Breza sprejema do 11. februarja t. l. ponudbe glede dobave amoniak-papirja, heliografskega papirja, črnega tuša, 150 kg dinamno žice, raznih vijakov, glede dobave transformatorja in Delvac-aparata. (Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.)

Dne 11. februarja t. l. se bo vršila pri Komandi III. armijske oblasti v Skoplju ustmena licitacija glede dobave 20.000 m³ drv. (Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, pogoji pa pri isti komandi.)

Direkcija državne železarnice Vareš sprejema do 3. februarja t. l. ponudbe glede dobave strojev, žičnih pletenin in dinamno žice; do 10. februarja t. l. pa glede dobave 40 m³ bukovih drv.

Direkcija državnega rudnika Kakanj sprejema do 4. februarja t. l. ponudbe glede dobave 20 komadov ležajev, 1 sesalne košare, 5000 kg tračnikov in 15 komadov žag; do 18. februarja t. l. pa glede dobave 46.000 kilogramov pšenične moke.

Direkcija državnega rudnika Senjski Rudnik sprejema do 8. februarja t. l. ponudbe glede dobave 20⁰⁰ komadov varnostnih tablic.

Direkcija državnega rudnika Banja Luka sprejema do 11. februarja t. l. ponudbe glede dobave izolirnega traku, laka, kableske mase.

Direkcija državnega rudnika Breza sprejema do 18. februarja t. l. ponudbe glede dobave električnega materijala.

Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki

so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.

Oddaja zakupa restavracije na postaji Ustiprača — Goraždi se bo vršila potom ofertne licitacije dne 16. februarja t. l. pri Direkciji državnih železnic v Sarajevu. (Oglas in pogoji so na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani.)

Direkcija državnega rudnika Velenje sprejema do 8. februarja t. l. ponudbe glede dobave 5 m gumijevega transportnega traku in 5000 kg ovsa.

Direkcija državnega rudnika Breza sprejema do 11. februarja t. l. ponudbe glede dobave zveznih klup in varoval; do 18. februarja t. l. pa glede dobave 30 plošč železne pločevine, 2 armatur, 100 kg kleja, ročnih žag, žaglinih listov itd.

(Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.)

Dne 25. februarja t. l. se bo vršila pri Komandi Vrbaske divizijske oblasti v Banja Luki licitacija glede dobave 3330 m³ drv.

(Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, pogoji pa pri isti komandi.)

Direkcija državnega rudnika Banja Luka sprejema do 4. februarja t. l. ponudbe glede dobave 3 parov nepremočljivih čevljev; do 11. februarja t. l. pa glede dobave 10.200 kg krušne moke.

Direkcija državnega rudnika Breza sprejema do 18. februarja t. l. ponudbe glede dobave 100 komadov kompletnih bencinskih varnostnih svetilk.

(Predmetni oglasi z natančnejšimi podatki so v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani interesentom na vpogled.)

Dne 4. februarja t. l. se bo vršila pri Upravi III. oddelka Zavoda za izradu vojne odeče v Zagrebu licitacija glede dobave 750 kg jeklenih žeblicev za čevlje.

(Oglas je na vpogled v pisarni Zbornice za TOI v Ljubljani, pogoji in vzorci pa pri upravi.)

Izdajatelj: Zavod za pospeševanje obrti Zbornice za TOI v Ljubljani (odgovoren Milko Krapež).

Za uredništvo odgovoren: dr. Josip Pretnar. Tiska tiskarna Merkur v Ljubljani (za tiskarno odgovoren Otmar Mihálek).

IV. BRUNČIČ

stavbeni in pohištenveni pleskar in ličar. — Izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela ter se toplo priporoča cenjenim naročnikom

LJUBLJANA
KOLODVORSKA ULICA 28
Cene zmerno, delo solidno, postrežba točna!
TELEFON ŠTEV. 34-76

I. SLANOVIC

splošno ključavničarstvo
Ljubljana, Gajeva ul. 2

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela. Specijelno za delikatesna in slaščičarska namizna in izložbena stojala iz medenine ali železno poniklovana.

Zanatska banka kraljevine Jugoslavije a. d.

Telefon šte. 30-20

podružnica Ljubljana

Račun poš. hran. št. 14.003

Dunajska cesta št. 31 (hiša Židarjevih dedičev)

Glavna podružnica: Zagreb

Centrala: Beograd

Podružnica: Sarajevo

Sprejema hranilne vloge z in brez odpovedi. Otvorja tekoče in žiro-račune. Izdaja kavolje in garancijska pisma.

Daje menične in kredite v tekočem računu obrtnikom, vsem kreditnim zadrugam, ki posojujejo tudi obrtnikom in lombardira drž. vrednostne papirje

Kupuje in prodaja devize in valute za račun obrtnikom in obrtnih kreditnih zadrug. Izvršuje vse ostale bančne posle.

PISALNI STROJI

ŠIVALNI STROJI

RAČUNSKI STROJI

RAZMNOŽEVALNI APARATI

REGISTRIRNE BLAGAJNE

PRVOVRSTNIH SVETOVNIH ZNAMKI

Lastna specialna mehanična delavnica

LUDV. BARAGA

LJUBLJANA

Šelenburgova ul. 6 — Telefon št. 2-9-8-0

KREDITNO DRUŠTVO

MESTNE HRANILNICE LJUBLJANSKE

dovoljuje posojila na menice in kredite v tekočem računu vsem kredita možnim osebam in tvrdkam